

[S. Rasmussen.]

daværende Indenrigsminister Krag fremsatte et Lovforslag i saa Henseende; men jeg vil minde om, at Sagen først blev draget frem her i Landstinget af mit Partis tidligere Formand, nu afdøde Landstingsmand Piper. Det var under den Forhandling, der den Gang blev ført her i Landstinget, at daværende Indenrigsminister Krag oplyste, at disse Forhold var under Overvejelse i Indenrigsministeriet, og at han ventede at kunne fremsætte et Forslag desangaaende, hvilket ogsaa skete Aaret efter, i 1927.

Den højtærede Indenrigsminister erkender i Dag, og jeg har da heller ikke hverken set eller hørt, at nogen har modsagt det — jeg har saa vidt muligt læst, hvad der er fremkommet i Folketinget under dette Spørgsmaals Behandling i de forskellige Rigsdagssamlinger —, at denne Skatteudskrivning hviler paa et urigtigt for ikke at sige uretfærdigt Grundlag. Vi mener derfor, at der her bør ske en Ændring. Jeg er da heller ikke uenig med den højtærede Indenrigsminister i, at det mere er en Skatteomlægning end en Skattelettelse, Lovforslaget gaar ud paa. Men jeg maa understrege, og det understregede jeg allerede ved min Forelæggelse af Lovforslaget, at det, som af daværende Indenrigsminister Krag udtalt, er en Nødvendighed. Jeg har siden den Tid set Udtalelser baade fra Venstre og fra anden Side gaaende ud paa, at den Skattebyrde, der hviler paa de faste Ejendomme, grænser op til Ekspropriation eller noget lignende — i hvert Fald betyder den en Værdiforringelse af Ejendommene. Ud fra disse Betragtninger er det, vi har ment det rigtigst nu igen at fremsætte dette Lovforslag, idet vi mener, at disse Forhold nu i endnu højere Grad trænger til at ændres end i 1926, da man anerkendte, at de var af en saadan Beskaffenhed, at der burde ske en Ændring.

Da den højtærede Indenrigsminister i Dag har omtalt Sogneraadforeningernes Opfattelse, kunde jeg have Lyst til at fremføre noget, der kom frem ved Amtsradsforeningens Delegeretmøde i 1928, hvilket Møde jeg havde den Fornøjelse at overvære. Daværende Folketingsmand Axel Jensen holdt da et Foredrag angaaende disse Forhold, og i Tilknytning dertil udtalte Sogneraadforeningernes Formand, at Sogneraadforeningerne var absolut enige i, at der tiltrængtes

en Omlægning af Amtsskatterne. Amtsradsforeningens Formand udtalte ved samme Lejlighed, at der maatte findes en Løsning paa dette Spørgsmaal, og at det ikke vilde blive taget af Dagsordenen, før der var sket en Forandring. Der foreligger altsaa fra disse Organisationer saa tydelige Udtalelser, som der kan foreligge, om, at man ønsker en Ændring af disse Forhold.

Jeg udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse her i Tinget, at det, vi tilsigtede, var ikke alene at faa en Forandring, saaledes at den Byrde, som hviler paa den faste Ejendom, blev fordelt paa en bredere Basis i Befolkningen, men ogsaa noget i Retning af at faa disse Skatter fastlagt, idet vi nemlig vilde anse det for en stor Vinding, om Ejendomsskatterne ikke i den Grad var stigende eller faldende, som vi har været Vidne til det i dette Aarhundrede. Vi har set disse Skatter stige til det 10-dobbelte fra Aarhundredets Begyndelse, og vi har set dem falde igen, saaledes at de nu maaske paa enkelte Punkter er oppe paa det 5-dobbelte. Det er meget uheldigt, idet det vanskeliggør, at Skatten inkluderes i Ejendomsprisen. Vi tror, det har sin store Betydning, at en Mand, naar han køber en Ejendom, i nogen Maade ved, hvilke Skatter der hviler paa den. Administrationsudgifter og alt, hvad der hører under Amts- og Sognekommunerne, kan vistnok med et samlet Tal anslaaes til mellem 150 og 200 Mill. Kr. Jeg ved i hvert Fald, at i 1926 udgjorde de ca. 145 Mill. Kr. Naar der er Tale om saa meget, er det ikke underligt, at Skatteyderne føler det som urigtigt, at store Dele af dette Beløb alene skal bæres af de faste Ejendommens Ejere. I det Lovforslag, som daværende Indenrigsminister Krag fremsatte, tog han særligt Hensyn til Medicinaludgifterne. Uden at komme nærmere ind herpaa vil jeg sige, at det er rigtigt, at Spørgsmaalet om Sygehusene, Taksterne og alt dette er meget vigtigt, men jeg er ganske klar over, at det ikke er det hele, at der ogsaa er andre Udgifter indenfor Administrationen, som er steget ganske betydeligt. Jeg nævner Udgifterne til den sociale Forsorg, til døvstumme, til aandsvage, jeg nævner Udgifterne til Politivæsen og meget andet, f. Eks. Skolevæsen. Alt hvad der henhører herunder, er steget til en voldsom Højde mod, hvad det krævede ved Aarhundredets Begyndelse, og dets